

עת"א 21961/08/17 - ארנסט שפיצר, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 21961-08-17 שפיצר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	ארנסט שפיצר,
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

בפני עתירת אסיר לעניין חופשות. העותר שולב בעבר בסבב חופשות, אך מזה 3 שנים הופסקו חופשותיו, מאז שהועבר לכלא מעשיהו.

טענות העותר

- העותר מבוגר, בגיל 70. בעבר מילא אחר תנאי החופשה. יצא ל - 12 חופשות.
 - מצבו הבריאותי אינו תקין. כאשר שהה בבית הסוהר איילון עבר ניתוח לב.
- העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר עולם לאחר הרשעתו בעבירות רצח, שוד בנסיבות מחמירות, החזקת נשק שלא כדין וקשירת קשר. מאסרו נקצב ל - 35 שנים.

כתב התשובה

- ועדת אסירי עולם שדנה בבקשתו ביום 3/4/17 לא מצאה להמליץ לנציבה על החזרתו של העותר לחופשות.
- מאבחון פסיכולוגי שנערך לעותר לאחר שחופשותיו הופסקו, עולה כי מסוכנותו מוערכת כבינונית. ההתרשמות היא שהמוטיבציה של העותר לשינוי ולהשתלבות בטיפול הינה נמוכה. על פי האבחון הפסיכולוגי קיימת נטייה בולטת למניפולטיביות.
- גורמי הטיפול סבורים שיש צורך בהמשך טיפול ועדיין לא חל שינוי ממשי בעמדותיו של העותר. גורמי הטיפול אינם ממליצים על חופשה. כך גם משטרת ישראל.

דין

בסיכום חוות הדעת/אבחון פסיכולוגי מצוין כי התמונה העולה מהמבדקים והאבחון, מעלה חשד לקווים אנטי-סוציאליים הכוללים מרדנות, אגרסיביות וחיפוש ריגושים, זאת לצד נטייה בולטת למניפולציות שהתבטאה גם בהתייחסות לא עקבית כלפי העבירה. נוטה להאשים אחרים במצבו ומתקשה להפגין אמפטיה לקרבן הרצח. מודעותו למימדי אישיות מורכבים אלו ולאגרסיביות שלו אינה גבוהה.

האסיר שולב בעבר בקבוצה טיפולית ונראה כי הדבר סייע לו לשמור על שגרה ולהימנע ממעורבות שלילית, אך קיים ספק לגבי מידת ההירתמות שלו לטווח ארוך. הרושם הוא כי כיום המוטיבציה לשינוי ולהשתלבות בטיפול הינה נמוכה, על אף שמבטא רצון מילולי לכך.

מסוכנותו של העותר כיום מוערכת כ**בינונית**, בגין העבר ובגין חוסר הפקת תועלת מהטיפול שעבר.

הסיבה להפסקת החופשות קשורה למידע משנת 2015 המשליך ישירות לעניין החופשות (1871236).

עיינתי בפרוטוקול ועדת אסירי עולם, ממנו עולה כי נשקלו כל השיקולים הרלוונטיים : גורמי טיפול, מודיעין שב"ס, משטרת ישראל והאבחון הפסיכולוגי.

מכלול הנתונים והמידע מטילים ספק באשר לשינוי ממשי ויציב במצבו של האסיר על כן, הומלץ שלא לאשר הוצאתו לחופשה.

לאחר שבחנתי את החלטת הנציבה על רקע מכלול הנתונים והשיקולים שעמדו בפניה, לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחת.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.